

til næste samling. Det kunne være et ønske fra os. Jeg siger ikke, at der bliver flertal for det, men det kunne man jo så håbe. Jeg kunne høre, at der da var nogle, der gerne ville være med, og det kan være, der kommer lidt flere lidt senere på dagen.

En styrket indsats over for kvinder og børn på krisecentre synes vi er et meget vigtigt element. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at det forslag vil hjælpe kvinder og børn, som er i kontakt med krisecentrene. I forslaget forpligter man kommunerne til at yde rådgivning til både kvinder og børn ved fraflytning fra et krisecenter, altså igennem noget familierådgivning, og det tror vi er rigtig, rigtig godt.

Så må jeg sige, at den meget aktive ordfører, vi har i Dansk Folkeparti, fru Tina Petersen, jo har skrevet en utrolig lang tale, men jeg kan se på knapperne, at jeg ikke kan få lov til at sige det hele, men vi støtter altså elementerne i lovforslaget.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren. Det er fru Line Barfod.

Kl. 14:53

Line Barfod (EL):

Jeg tror, at jeg har forstået ordføreren rigtigt, og at ordføreren er indstillet på, at vi skal se grundigt på det her med det sociale tolkeprojekt for døve og se på, om man ikke skal vente, til den store evaluering er kommet, som det fremgår af flere henvendelser. Det synes jeg er rigtig godt, hvis det er rigtigt forstået, at det er Dansk Folkeparti med på, nemlig at vi prøver at se på, om vi kan komme igennem med det i udvalget.

Det andet, jeg så vil spørge om, er det her med hjælperne til personer med handicap. Jeg vil høre, om Dansk Folkeparti ikke synes, det er rigtigst at sikre, at der er de økonomiske midler til, at de mennesker, der bliver ansat som hjælpere, også kan få løn efter overenskomsten, og sikre, at det ikke er den enkelte person med handicap, der risikerer at stå med et stort økonomisk problem i forhold til at skulle betale en erstatning for uberettiget fyring, eller hvad der nu kan være tale om, hvis der sker noget undervejs i ansættelsesforholdet, og at det er noget, vi er nødt til at se på frem for bare at gå ind og vedtage lovforslaget, som det ligger nu.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:55

Christian H. Hansen (DF):

Jeg kan sige om tolkedelen, at så er det fuldstændig rigtigt, at vi synes, vi skal pille det ud af det her lovforslag og så vente med det, indtil vi har fået alle de her processer i gang, og så i stedet for komme med et forslag, når vi kommer hen til efteråret, sådan at vi får gjort det helt rigtige. Vi kan godt være lidt i tvivl om, om det også er det, vi rammer, så det er en bekræftelse til det.

Med hensyn til overenskomsten til handicapshjælperne må jeg sige, at vi jo i Dansk Folkeparti gerne havde set, at det problem allerede var blevet løst under satspuljeforhandlingerne, men det, der blev aftalt, var, at satspuljeforhandlingspartierne sætter sig ned og kigger på det her område. Det er et af de elementer, vi synes der skal gøres noget ved, så vi regner med, at når vi nu får den her snak i den gode kreds af satspuljepartier, får vi løftet dem.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og vi går videre i ordfører-rækken. Det næste ordfører er SF's ordfører, fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Overordnet vil vi gerne sige, at vi støtter forslaget – nu er vi jo også selv med i de her satspuljeaftaler. Men i SF synes vi generelt, at det er meget godt, når man laver de her forslag, at de ikke er en blanding af alt. Der er seks underpunkter i forslaget, og derfor har jeg tænkt mig at gå mere sådan pædagogisk til værks og prøve at tage dem et for et.

Når det handler om forslag, som vedrører børn, synes jeg, at det er enormt vigtigt, at vi ser tingene fra børnehøjde. Et af de første forslag handler om, at børn, som bor på krisecentre, kan få tilbudt psykologhjælp. I forslaget står der, at børnene skal være over 6 år. Jeg ved godt som sygeplejerske, at børn under 6 år kan have det lidt svært med psykologer, men man kan gøre det på rigtig mange forskellige måder. Man kan sagtens samle en gruppe børn og via legen gå ind og bearbejde nogle af de traumer, de har fået. Man kan også gøre det, at man tager deres mødre med, så man sidder sammen med børnene og deres mødre og bearbejder nogle af de ting, de har været igennem.

Derfor har vi i SF en ambition om, at når man skal gå ind og gøre en forskel for de her børn,